

predsednik moravskega deželnega kulturnega sveta. Govori češki in nemški in je baje pri Čehih in Nemcih priljubljen.

Nizjeavstrijski deželni zbor se snide zajedno z državnim zborom, da vnovič sklepa o volilni preosnovi za Dunaj. Vlada namreč s prejšnjim predlogom v tej zadevi ni zadovoljna in ga je vrnila sedaj deželnemu zboru. Ker se bo vkljub temu nova preosnova za krščanske socialce precej ugodna, besnijo nemški liberalci nad vlado. Liberalci bi zopet radi dobili v roke gospodstvo čez Dunaj. Krščanski možje se držijo trdno.

Štrajk premogarjev na Češkem se ni končal, trmoglavost podjetnikov je tolika, da se je ob njej dosedaj skoro vsak razgovor razbil. Delavci v nekaterih jamah delajo le deloma, sicer se pa v obče drže prav dobro. Treba jim je izdatne podpore.

Francosko. V Franciji je vlada izdala stroge zakone proti odločnim škofom in duhovnikom, češ, ti hujskajo proti republiki. Za Francijo bi pač bilo bolje, da bi pustila katoličane na miru in otrsela židovski jarem liberalizma.

Vojska v Južni Afriki. Zadnji četrtak so imeli Angleži na zahodni strani bojišča, kjer stoji Robertsova armada, enkrat srečo. Buri so se umaknili iz okolice mesta Kimberley in tako je lahko angleški general French s svojimi vojaki brez vsake praske in bitke prišel v mesto Kimberley, koje so Buri že tako dolgo oblegali, da bi se jim kmalu moralo zaradi pretečega glada udati. Buri so se pod poveljstvom generala Cronje umaknili proti vzhodu v mesto Bloemfontein. Buri niso hoteli več oblegati mesta Kimberley, prvič, ker bi jim ne bilo ljubo, ako bi se jim gladno mesto udalo in bi morali kakih 30.000 lačnih prebivalcev zalagati z živežem, drugič pa zaradi tega, ker bi nazadnje vendar le tudi sami morali prepustiti mesto Angležem zaradi njihovega veliko večjega vojaštva. Zdaj pa bodo morali Angleži hraniti Kimberleyce, Buri pa so prosti in se bodo skušali na drug način odškodovati za to mesto.

Dopisi.

Gornja Savinjska dolina. Po celem svetu se danes vse giblje, povsod se bojuje velikanski boj proti najraznovrstnejšim oblikam brezverstva. Tudi južni Štajar je že poln tega boja. Povsod vidimo odločne katoliške može potegovati se za pravično stvar proti sovražnim silam. Le v lepi gornjesavinjski dolini vse spi. Tu se nihče ne gane,

na vitkih stebrih težka in okorna rakev in nad njo piramidalna streha — vse iz kamna. Pač, tukaj počivati mora biti prijetno! Včasih sije sonce, včasih pada dež, tukaj je na zraku in blizu cerkve. Kdo le čaka tukaj vstajenja?

Nimamo časa vprašati; par uric je še, hitimo brž v akademijo!

Svoj čas je igrala Bolonja v slikarstvu svetovno ulogo. Kakor je navadno v vsakdanjem življenju, da potegne eden bolj vpliven mož mnogo drugih za seboj, tako je tudi v duševnem razvoju, posebno pa v umetnosti. Na vrhuncu laškega slikarskega gibanja stojita Mikelanželo in Rafael. Vsak je po svoji strani nedosežen. Njuni sodobniki so bili tako prevzeti od njih del, da so iskali čast v tem, tako slikati, kakor je slikal Mikelanželo ali Rafael. Postali so posnemovalci. Tako je laška umetnost le nazadovala. Zdravo misel je torej sprožil Avgustin Karáči iz Bolonje. Ne velikanov posnemati, je rekel, ampak od njih se učiti, in sicer od vsakega le v tem, v čemur je velik. Iz bolonske šole je zdaj pognalo veselo jesensko cvetje na polju laškega slikarstva; ko se je to osulo, je izgubila Italija voditeljstvo v umetnosti. Še bolj pa kakor slike teh poznih umetnikov, ki so mnogobrojno zastopani v akademiji, so me zanimali skrbno zbrani altariji iz gotiške dobe.

da bi vzbudil zadružno življenje na podlagi zdravih krščanskih načel. Sicer se je tudi v tem okraju lansko leto ustanovila kmetijska zadruga s pravico konsumnih društev, ali ona upošteva le gmotno stran narodovega življenja. Tudi je tu več bralnih društev, ki pa deloma spijo in ne dajo od sebe skoro nikdar kakega znamenja, da še živijo, ali pa, vsaj po mojem mnenju, delujejo v veri bolj nasprotnem duhu, ko se vendar v njih najbolj čitajo listi à la Slovenski Narod, Freie Presse et consortes. Slovenski Narod ima tudi drugače tu svoje naročnike in dopisovalce. Tako se zopet, kakor tolikokrat uresničujejo besede: «Ko smo spali, je prišel sovražnik in je vsejal ljulike med pšenico».

Med tem, ko vse spi in se nič ne stori za to, da se okrepi med ljudstvom krščanska zavest in krščansko življenje s trdnejšim medsebojnim združenjem dobrih elementov, je sovražnik vedno delaven ter pridno širi zmote. Hujskanje Naroda in drugih listov istega kalibra, dasi se morda ne ozira vselej ravno na tukajšne razmere, ne ostane brez uspeha. Tudi mokraške zmote so našle vhod v našo dolino, dasi je od sveta tako oddaljena, in te so tem nevarnejše, ker posestniki in posebno lesni trgovci vedno bolj propadajo, in je ljudstvo bolj pristopno za one zmote. Kar pa stori stvar še bolj resno in prevdarka vredno, je to, da so se lansko leto dne 15. avgusta z malimi izjemami skoro vsi učitelji gornjegrajskega okraja pri zborovanju na Ljubnem izrekli za Horvatekov socialno-demokratski program. Pozneje so zopet dne 7. decembra sklepali in določevali o svojih sovražnikih — koga pa menijo s tem naslovom, ne bo težko uganiti.

Že koj po prvem učiteljskem zborovanju na Ljubnem se je slišal tu in tam glas, ki je zahteval ustanovitev katoliškega političnega društva za gornjesavinjsko dolino. Pa vsled malomarnosti in morda tudi pri enem ali drugem radi strahu, da se utegne z udeležitvijo pri tem delu zameriti na jedno ali drugo stran, je cel načrt, če vse ne vara, zopet zaspal. Ali čas je, da se tudi tukaj vzbudimo, da začnemo delati za probujenje ljudstva. Treba je, da se v okraju ohrani in utrdi katoliško mišljenje in katoliški značaj ljudstva. Zato nam je treba društva, katero bode delovalo v tej smeri, društva, ki bode prirejalo zborovanja na raznih krajih v okraju ter skrbelo, da se ljudstvo s poljudno-podučnimi govori pouči v bistvu in naklepih socialne demokracije in drugih sovražnikov, ki morda pretijo našemu ljudstvu, našim kmetom. Na noge toraj! Naj nikogar ne

Vsi so čedno izmiti in se deloma leskečejo v novem pozlatilu. Akademija je bila šele pred kratkim na novo urejena. Tukaj sem videl, kako izvrstno se dajo slike obnoviti. Znano je, da oljnata slika s časom razpoka in se zaprašni in še morda potemni. Dandanes znajo slike izmivati, oljnatim dati zopet prejšnjo pozornost in svetlobo, da prestaviti sliko s sperelega starega platna ali črvice deske na novo podlago. Včasih se seveda tudi ponesreči. Ravno biser akademije, sv. Cecilija, mojstersko Rafael. delo, se je pri «oživljanju» poslabšal. Nebo nad glavo svetnice je veliko preveč modro in kvarti celotni utis. Pri tem «oživljanju» pride včasih na dan tudi kaj prav zanimivega. Tu se vidi na pr. Mati Božja s Kristusom na rokah. Delal jo je ljubeznjivi Raibolini (Francesco Francia). Kristus ima dva para očij, z jednimi gleda proti Mariji, z drugimi proč od Marije, pa te druge se prav malo poznajo. Sprva je bil Kristus naslikan obrnjen proti ljudstvu, torej proč od Marije, kakor je bila tedaj navada; ko so pa pozneje podobo popravljali, so namazali čez obraz prav na debelo barve in so naslikali drugo glavo obrnjeno proti Mariji, kakor je bila šega v tistem času.

Predno sem se odpeljal, sem vstopil še mimogrede v stolnico. O njej sem si zapisal: Stolnica je prav veličastna cerkev, napako

straši trud; polje delovanja je obširno in zetev bo obilna! Čuvati moramo, da se ljudstvu ohranijo najdražje svetinje njegove!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Zadnje leto je jurjevsko gasilno društvo predrugačilo nemško povelje v slovensko. Kako to našim nasprotnikom mrzi, je pokazala letošnja volitev. Volitev se je vršila dvakrat. Ker prve volitve niso bile potrjene, volilo se je 28. januarja drugikrat. K tej volitvi so nasprotniki sicer prišli trezni, a starega mišljenja. O prvi volitvi rajše molčimo, za kar nam naj bodo nasprotniki hvaležni. Tudi k drugi volitvi je prišlo precej število nasprotnikov, od katerih pa so le 4 imeli volilno pravico. Volitev se je končala vkljub manevrom nasprotnikov za nas zmagovito.

Gospod Jurhan je s 26 glasovi proti 4 kot načelnik izvoljen; protivil se je tej volitvi le navzoči občinski svetovalec. In zakaj? Gospod svetovalec je dal sam odgovor. Rekel je: on je naš nasprotnik. No, mi smo ga ravno zaradi tega volili, ker je Vaš nasprotnik, ker nasprotuje Vaši veliki naklonjenosti do nemške komande.

Čudno je nadalje, da so štirje udje hoteli voliti fanta kot načelnika, kateri niti redni ud ni in še ni bil nikedar pri gasilski vaji. Kljub vsem napadom je bila tudi pri nadaljni volitvi zmaga na naši strani. Z večino glasov so bili izvoljeni: Matija Čagran namestnik; Alojzij Majcen tajnik in blagajnik; Franc Slana prvi in Franc Domanjko drugi vodja brizgalničarjev; Ferd. Hrašovec, namestnik prvega; Jakob Šinko, namestnik drugega vodja brizgalničarjev; Jakob Nemeč, vodja plezavcev, Franc Švagelj, njegov namestnik; Alojzij Kapun, oskrbnik orodja. — Društvo ima: 3 častne ude in sicer dr. Oton Ploj, Tomaž Vamberger in Jurij Brumen; 17 podpornih udov: J. Kunc, župnik; dr. A. O. Ploj, T. Vamberger, J. Mihelič, J. Košar, A. Deanino, M. Slana, M. Kvas, L. Šijanec, K. Stramič, A. Munda, F. Vogrinec, Kocmut, F. Fras, J. Trstenjak, J. Postružnik, J. Čeh; dalje ima društvo 42 rednih udov: Narodnjaki podpirajte nas!

Ptuj. (Zopet Bismarkovanje!) «Je pač pust! In ta čas je ljudem dovoljeno, burke uganjati in še druge za nos voditi. Pa vse ima svoj čas, mine pust, mine norost!» Tako sem modroval, ko sem pred kratkim ugledal v Ptuj tablo s prešernim napisom «Bismark - gasse.» Stopim v jedno mestno prodajalno — a glej! «Dober dan oče, kaj pa dobrega mati» — nagovore mojo ženo in mene strežniki, komiji, gospodje, gospa v ljubi slovensčini. Glejte, glejte, kako dobro slovenski znajo v mestu, v katerem se vsem

ima samo eno: da je zidana v baroknem slogu. Ali je to res tako hudo?

Ko sem basal v gostilni svoj kovček, sem se še enkrat ozrl po slavnih poševnih stolpih, ki sta mi stala ravno pred oknom. Vsak je štirivoglat, iz opeke, neometan. Klanjata se drug proti drugemu. Najvišji, ki kakor igla strmi v nebo, se nakloni samo malo nad en meter iz navpične črte, čeprav je skoro 100 m. visok. Njegov tovariš pa ni višji ko 50 m., a visi za 3 m. in se zato ni mogel zidati višje. Voznik mi je pravil, da sta ta dva stolpa pomnik bratskega prepira; brata sta se skušala, kateri bo višje prizidal. Za rabo nista za nobeno. Na višjega vodijo slabe in strmoglave stopnice in vrh njega se neki odpira čaroben razgled. Verjamem, a mene ni mikalo. Čakal me je že vlak, da pohitim v lepem solnčnem popoldnevu čez Apenine v Florenco.

Iz okna železničnega voza sem gledal nazaj po Bolonji, po «mestu hodnikov.» Res, ta priimek mu dobro stoji. Glej, še iz mesta ven se vleče pol ure daleč hodnik, najprej po ravnini, potem pa v hrib k romarski cerkvi Materie Božje.

Slovenec v posmeh in razdražilo obešajo table z imenom smrtnega sovražnika nas Slovencev, naše domovine, naše Avstrije! — Po ulicah obešati «Bismark tablo,» v prodajalnicah pa sprejemati slovenske denarje slovenskih kmetov, to je največja drznost. Kaj neki mislite, gospodje trgovci, da nas s takim izzivanjem dražite! «Ali kaj» — premišljuje dalje — «to je gotovo le pustna šala! Kajti tako narobe delati je le mogoče na božji fašenki!» Sicer pa, če ta pustna neumna tabla sredi slovenske dežele ostane, dobro! Če je vam prav, nam tudi. Ustanovimo si s svojim slovenskim denarjem zadruga in konzume; bomo videli, kdo se bo slednji smejal? Če vam ne nosimo več svojega krvavo zasluženega denarja v mesto, radi se boste spomnili zlate dobe, ko smo mi — dobre duše — polnili vaše prazne žepe, spomnili se boste časov, ko še svoje Bismark table niste obesili. Žal vam bode, da nas, poštene slovenske okoličane s svojimi izzivanji odganjate iz svojih prodajalnic. Radi boste odvezli spet svojo Bismark-tablo. Če pa hočete, lahko na vsaki hiši obesite Bismark-tablo, nam ne bo v škodo! Sicer pa smo vam iz srca hvaležni, da nam tako očitno kažete, da ste naši najhujši narodni sovražniki in prijatelji Bismarka in s tem pomagata, da se bomo polagoma spametovali. V prihodnjem vem, kam naj nosimo slovenski denar! Če tudi smo le špeharji, lukarji in Haložani, pa smo že nekoliko pogledali čez domači plot. Živela prva zadruga na ptujskem polju! Živeli konzumi!

Brinov Nace.

Konjice. (Katol. polit. društvo v Konjicah) je imelo preteklo nedeljo svoj občni zbor v društvenih prostorih. Vspored je bil zanimiv. Poslušalcev je prišlo v tolikem številu, da je bila sobana polna. G. Zoffa kot vladnega zastopnika seveda ni bilo, ker menda ni hotel, da bi kako zasoljeno pa opravičeno resnico zaslišal. Točno ob 3. uri je prvomestnik č. g. Voh otvoril zborovanje ter poslušalce iskreno pozdravil. Tajnik je na to podal letno poročilo, iz katerega je povzeti, da je imelo društvo v preteklem letu 279 udov in 3 večje shode, na katerih so odlični govorniki navduševali poslušalce. Sedaj povzame besedo naš vrlj in dični zdravnik g. dr. Jankovič. Govoril je o egiptovski očesni bolezni, ki je v konjiškem kraju že precej razširjena (Bezina, Padeški vrh, Paka, Oplotnica, Kebl itd.) Razložil je, kaj je ta bolezen, v čem obstoji, kako se dobi, katere so njene posledice in kako težko se ozdravi. Bil je ta govor za vse zelo poučljiv in g. govorniku se je na besedah videlo, kako mu je na tem ležeče, da bi vsi spoznali to bolezen in njene nalezljivosti se izogibali. Zato pa so udje-poslušalci iz hvaležnosti zahtevali, naj se dr. Jankovič izvoli predsednika namestnikom, kar se je pozneje pri volitvi tudi zgodilo.

Iz denarničarjevega poročila se je razvidelo, da so vsi stroški za knjige in časnike poravnani, ker so udje s svojimi prispevki radi na pomoč priskočili. Društveni tajnik je še nadalje podal razgled o važnih dogodkih po vesoljnem svetu; tako o Burih in Angležih (Burum enak je naš tlačen slov. kmet), o državnem zboru, o imenovanju Wurmserja itd. Poslušalci so z zanimanjem sledili vsem točkam. Po volitvi novega odbora je g. prvomestnik zaključil zborovanje s 3 kratnim živio-klicem na papeža in cesarja.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanja. Sodni adjunkt dr. Fr. Bračič je prestavljen iz Brezic v Ptuj, A. Matzl iz Šmarja pri Jelsah v Ptuj. Oba sta Nemca, A. Matzl ne zna slovenski, dr. Bračič sicer zna slovenski jezik, a dovolj je, ako rečemo, da je ta gospod v Brezicah duša nemško-nacionalnega gibanja. Sedaj bo Ptuj

srečen, ker ima na sodišču tri velike nacionalce: sodnika dr. Glasa, ter oba adjunkta Kronaserja in Bračiča. Adjunkt dr. Selliero iz Ptuja pride v Gradec. Adjunkti so postali: dr. Josip Dijak v Šmarju pri Jelsah, dr. M. Reiser v Laškem trgu (ne zna slovenski) in dr. Rostok v Št. Lenartu v Slov. goricah (tudi ne zna slovenski.) Dejanja sedanjega ministerstva, po kojih ga naj sodijo slovenski poslanci.

Ravnopravnost Slovencev. Med novoimenovanimi štajerskimi muzejskimi konservatorji ni nobenega Slovenca. Imenovanje se je vršilo pri namestništvu.

Iz šole. Gosp. nadučitelj v Stranica h A. Arzenšek je stopil v pokoj. Nadučitelj v Zibiki je postal šolski voditelj v Črešnjicah gsp. Fr. Brinar, nadučitelj v Libojah pa dosedanji ondodni voditelj gsp. J. Košenina. Voditelj šole na Žusmu je postal učitelj v Slivnici g. Kvirin Pertl; voditelj šole v Št. Mihelu pri Braslovčah g. Ivan Burdian, dosedaj učitelj v Pliskovici na Primorskem. Kot učitelj na okoliško šolo Ptuj pride gsp. Karol Zupančič, dosedaj nadučitelj na Frankolovem. Učiteljice ročnih del so postale: v Rečici in Gorici gca. Matilda Wudler, v Št. Juriju ob Taboru, in v Ostrvicah gca. Julijana Stupan. Gca. učiteljica Amalija Gradišnik v Hrastniku je stopila zaradi bolezni v stalni pokoj.

Ogenj je uničil 18. t. m. na Bučah gospodarsko poslopje posestniku Dacerju p. d. Kühn. Ob 8. uri zvečer je naznanil plat zvona, da gori. Škoda je velika; zgorelo je tudi 12 veder vina.

V Slivnici pri Mariboru se je ustanovila gospodarska zadruga in bo prvo zborovanje v nedeljo 25. t. m. ob 3 uri popoldne v gostilni g. M. Grizola v Račjem pri kolo-dvoru. Govoril bo gospod Ivan Kač. Gospodariji, pridite v obilnem številu, kajti zadruga boče za vse velike gospodarske važnosti in koristi.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Pač dobro je že znan naš nemčurski trg po slovenski domovini. Res pravo gnezdo nemčurjev. A kdo so ti nemčurji? Večinoma sami privranci. Ko pridejo, so pohlevni in ponižni, a ko se jim je že dovolj napolnil žep s slovenskim denarjem, začnejo hajlati in napadati vse, kar je slovenskega. Mnogo pripomorejo k našemu nemčurstvu tudi naši učitelji. Prepovedali so tukajšnjemu trgovcu prodajati svinčnike Ciril-Methodovega društva. Noben šolar ne sme imeti več teh svinčnikov, a prav radi vidijo nemške svinčnike v rokah šolarjev. Kje je enakopravnost? Ako slovenski otroci ne smejo imeti slovenskih, čemu pa smejo imeti nemčurski otroci nemške svinčnike?! Upamo, da bo gospod nadzornik to krivico odpravil.

Obstrukcija. Na občnem zboru katol. polit. društva v Konjicah odposlala se je sledeča resolucija slovenskim poslancem: Skušnja zadnjih let nas uči, da ne pomagajo v osnovnih državnih postavah zajamčene pravice, ne požrtvovalno podpiranje cesarske vlade, ne mirno čakanje boljših časov, vse to ne pomaga nič. Edini pripomoček, da kakšna stranka kaj doseže, je obstrukcija. Zato se slovenski poslanci v državnem zboru pozivljajo, dobro paziti na trenotek, ko bo treba seči po tem skrajnem pripomočku — po brezobzirni obstrukciji. Pri česko-nemški spravi naj gledajo — če bode iz te moke kaj kruha, — da nas Čehi ne pustijo na cedilu.

Pri sv. Ani na Krembergu, na slovensko-nemški meji bralno društvo dobro upliva. To se je dokazalo 18. svečana. Prišel je potovalni učitelj gsp. Ivan Bele in razlagal o sadjarstvu in vinarstvu. Bilo je zbranega občinstva okolo 400. Res lepo število za župnijo, kjer že piha od Cmureka močna prusofilska sapa. Hvala gosp. Beletu za pol-drugo uro trajajoči poljudni in jedrnat govor, po katerem se bomo Anovčanje gotovo vestno ravnali.

Ziče. Dne 25. svečana po popoldanski službi božji bode tukaj v gostilni Janeza Gosaka po domače Kučej potovalni učitelj gsp. Bele prednašal o sredstvih zoper trsno bolezen in plesnobo na grozdju. Zaradi tega zelo važnega pouka se vabijo k prav obilni udeležbi posestniki vinogradov.

Nesreča pri Ponikvi. V nedeljo se je zgodila na tukajšnjem kolodvoru velika nesreča. Sprevodnik tovornega vlaka je prišel pod kolesa, ki so mu odtrgala obe nogi. Nesrečež je takoj izdahnul svojo dušo.

Število jungovcev na Štajarskem. Socialdemokratski apostol za učitelje Horvatek je preštel svoje pristase, svoje jungovce. V Zgornjem Štajarju, kjer Horvateka najbolj poznajo, je samo 98 jungovcev, v srednjem jih je 111, v spodnjem 144. Največ jih je v ptujskem okraju. Slovenski učitelji torej najbolj silijo v socialdemokratski nemški koš.

Nemške šole na Spod. Štajerju so prave vzgojevalnice narodne nestrpnosti in prusaškega duha. Učitelji jih po Wolfovem receptu učijo, da je le isto, kar je nemško, kaj vredno, vse drugo pa je ničeno. Posebno zanimiv pa je po nemških spodnještajarskih solah pouk v zgodovini in zemljepisju. Največ se govori o starih Germanih, o zgodovini nemškega cesarstva in potem še le pride Avstrija. V zemljepisju se obrača največja pozornost pruskim deželam, avstrijske pridejo še le v drugi vrsti v poštev. Kako so mogoče take razmere po nemških solah? Ker plava nad njim duh šolskega nadzornika Linhart.

Slovengradec. Te dni je bil deželni glavar grof Attems ter naš poslanec in deželni odbornik Robič v Slovengradcu, ogledat si novo veliko bolnišnico. Kako je bila potrebna, je razvidno, ker ima že zdaj 90 bolnikov. Otvorila se je brez vsake slovesnosti. Nepotreben in žaljiv pa je samo švabski napis zunaj na poslopji. Saj jo Slovenci tudi plačujejo in je v sredi slovenskega okraja. Izobešenih je bilo nekaj bander na trgu, med njimi pa tudi ena izdajska črno-rudeče-rumena cunja, ravno pred hišo postenega Nemca Günterja. To je velika predznost od zupanstva in razžaljenje slovenskega ljudstva. Pa nič ne dene, še bo že drugače prišlo, da bodo nemčurski dedje bolj ponižni. Že zdaj trepečejo, ko se v okolici nekaj samo govori o zadrugi.

«Ena duhovita primera». Ko je prigo-varjal celjski državni pravdnik Ekl porotnikom, naj obsodijo Gostinčarja, izrekel je baje tudi to-le velikansko primero: «Kakor se je prejšnje stoletje imenovalo stoletje elektricitete, tako bi oprostitev Gostinčarja vtisnila sedanjemu stoletju pečat npravne propalosti». Mi smo radovedni, kak utis je naredila ta primera na porotnike.

Celjski zakotni listič. Zadnji četrtek dne 15. t. m. je izreklo porotno sodišče o celjskem lističu «Deutsche Wacht» po domače vahtarca, isto mnenje, koje je že dolgo udomačeno med spodnještajarskimi Slovenci. Zaradi nesramnega pisarjenja o učitelju Gostinčarju, dr. Jožefu Sernecu in dr. Juriju Hrašovcu je bil odgovorni urednik obsojen na 200 K. globe ali pa 20 dni zapore. Obsodba je tem bolj pomenljiva, ker so bili porotniki razven enega sami Nemci. Torej tudi pošteni Nemci obsojajo amazano pisavo celjske klepetulje.

Vsem deželnim poštnim uslužben-cem Avstrije brez razločka službe in spola! Na podlagi vsestranske vzajemnosti obstoječih društev poštarjev in društev poštnih odpraviteljev avstrijskih in svrhu pogovora in pospeševanja stanovskih teženj vseh deželnih poštnih uslužbencev brez razločka se bode vršil dne 6. marca t. l. ob 10 uri dopoldne splošni shod poštarjev in poštnih odpraviteljev v ljudski dvorani nove magistratne hiše na Dunaju. Vsi tovariši in tovarišice se vabijo tem potom, da se udeležijo, kar mogoče, najmnogobrojnejše v namen velikanske manifestacije, glede neznosnih sedanjih trajajočih stanovnih razmer.